

Н.МАНДАЛ

Мундаг ХҮҮХЭД

Надмидын Мандал

Миндаг
ДЭХҮҮХ

3

Улаабаатар хот
2007 он

Н.МАНДАЛ

Мундаг хүүхэд

“Сайн хүүхэд болох нууц” цуврал

Бага сургуулийн сурагчдад зориулав.

Зураач	Н.Батбадрах
Хянан тохиолдуулагч	О.Мөнхтуяа
Хянасан	Ж.Гэрэлмаа
Дизайнер	Т.Дэлгэрмаа

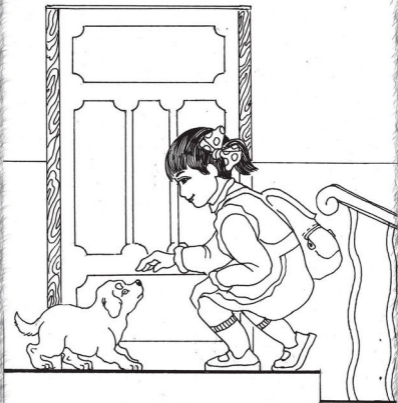
Хэвлэн нийтлэлийг Интерпресс ХХК

2007 он

Номоо уншаад зургаа зураарай.
Ганц гөлөгтэй хуудаснууд чинийх шүү.

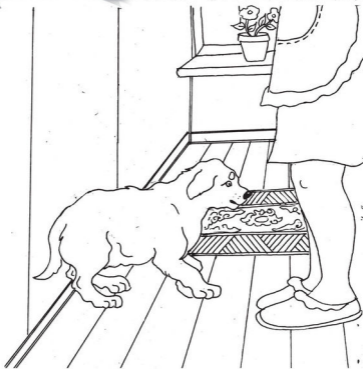
Сацрал охин хичээлээ тараад гэртээ ирж явав. Орцондоо ормогц тэр шатаар дуу аяланхан өгслөө. Тэднийх таван давхар байшингийн гуравдугаар давхарт байдаг юм.

Тэгтэл орцных нь хоёрдугаар давхарт эзэнгүй гөлөг байж байх нь тэр ээ. Хархан үстэй тэр жаахан амьтан охиныг хармагцаа аврал эрэх мэт зөөлхөн гийнав.

Гөлөг даарсан байлаа. Хамаг бие нь дагжтал чичрэх аж. Түүнийг тэвэрсэн охин ч дагаад чичирч эхлэх шиг. Басхүү ихэд өлсөж буй нь илт. Хариугүй нимгэхэн хэлээ булталзуулаад л байв.

Дөрвөн нүдтийг гэртээ авч орохгүй гээд яах билээ? Ашгүй ээж нь хаалгаа хурдан тайлав. Охин бяцхан андаа малгайгаараа хучсан тул ээж анзаарсангүй. Түүнийгээ шалан дээр буулгахад л сая олж харлаа. Тэгээд "Энэ чинь юун гөлөг вэ?" хэмээн уулгалав. Золтой л "Гадагш гаргаж хая" гээд хэлчихсэнгүй.

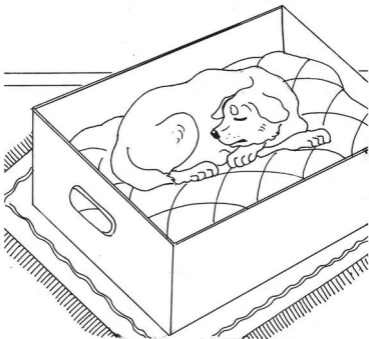
Элдэв хог наалдсан үснээс нь хэн ч сэжиглэхээр байсан тул охин гөлгөө угаалгын өрөө рүү авч орлоо. Үсийг нь савандаад бүлээн усаар угаав. Даарч байсан түүнд бүлээн ус таатай байсан нь мэдээж шүү дээ. Нэг ч дуу гаргалгүйгээр угаалгасан аж. Тэгээд ч ямар нэгэн шинэ орчинд дасахад тэвчээр л хэрэгтэй биз дээ!

Цэвэрхэн болсон гөлгийг ээж хараад өхөөрдөв. Чингээд жижиг тавганд хоол хийж өглөө. Идэхгүй болохоор нь бүлээн сүүгээр дайлав. Гөлөг сүүнд л дуртай ажээ. Тавган дахийг долоосоор байгаад барчихлаа.

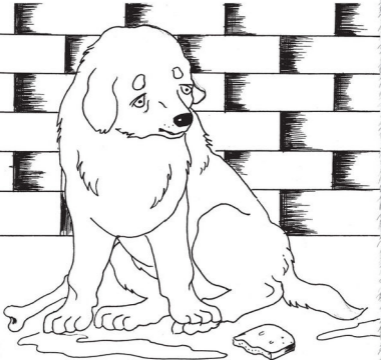
Сацрал охин бүхэл оройжин шинэ найзтайгаа тоглов. Гөлөг нэг бол охиныг элдэнэ. Нөгөө бол өөрөө зугтана. Хөөхдөө ч зугтахдаа ч ямар адтай хурдан гээ! Гэрийнхнээрээ хэлэлцэн байж түүнд Банхар хэмээх нэр өгчээ.

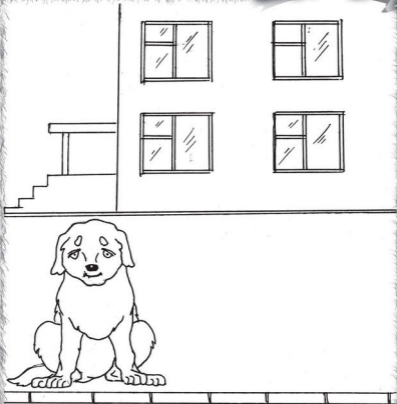
Охины аав шөнөдөө Банхарыг цаасан хайрцагт хийв. Цаасан хайрцагт зөөлөн ор зассаныг бичихээ мартаж болохгүй. Гэвч гөлөг тавтай унтсангүй. Тэр хашлагатай орноосоо гарахыг оролдон гасалсаар байлаа.

Шене нойр муутай хоносон хүмүүс гөлгийг даруй явуулахын түүс болцгоов. Ээж аав хоёр нь Сацралыг ятгасаар. Ээжийгээ санасан байх гэдэг дээр л үгссээр байжээ. Чингээд охиныг хичээлээсээ ирэхэд Банхар гэрт байсангүй. Аав нь "Түүнийг эхэд нь аваачиж өгсөн" гэж ярив. Бас ээж нь их адилхан байсан гэж нэмж хэллээ.

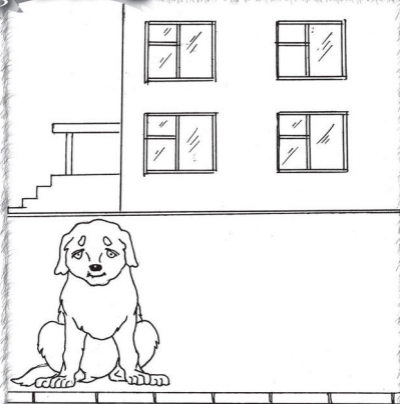

Гэвч Сацрал аавыгаа сонсох дургүй байв. "Нэг сахилгагүй хүүхэд гөлгийг эхээс нь салган орцонд орхисон байна" гэхийг нь чихнийхээ гадуур өнгөрөөжээ. Тэр уйлсаар. Амьд тоглоомыг нь явуулчихсан аав ээждээ гомдоллон уйлсаар байв аа.

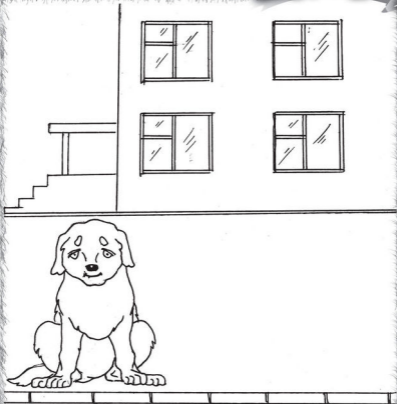
Чингэтэл нүдэнд нь хаа нэгэнтээ чичрэн байгаа бяцхан найз нь харагдав. Тэр нь дахиад л гав ганцаархнаа болчихсон, хүн явдаггүй газар чичрэн сууж байх ажээ.

"Сайн хүүхэд болох шүүс"

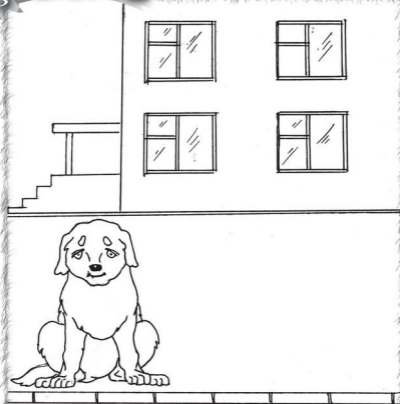

Ингээд охин цаас, зургийн хэрэгслээ гарган бяцхан гөлгөндөө жижигхэн байшин зурлаа.

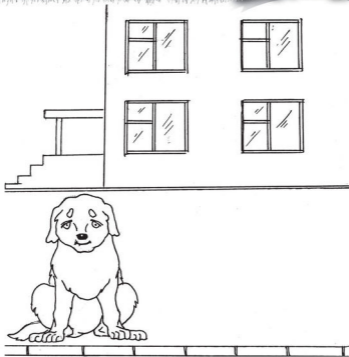

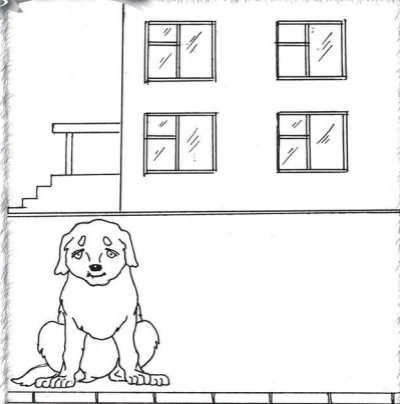
Зурсан байшинд Банхар орсонгүй. Өөр ямар нэгэн юм хүсэх адил өрөвдөлтэйгөөр өөрийг нь ширтсээр. Охин жижигхэн байшинг дулаацуулах арга бодов. Байшингийнх нь яг орой дээр нар зурлаа.

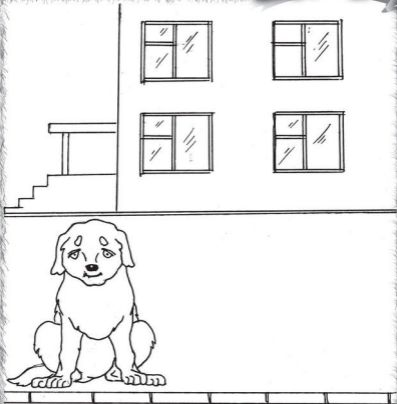
Тэгэвч гөлөг охиныг харсаар. "Нэг л зүйл дутуу байна даа" гэж зураач бодов. Тэгээд гөлөгнийхөө өмнө амтат хоол зурлаа. Хоолыг тавганд хийхээ ч мартсангүй.

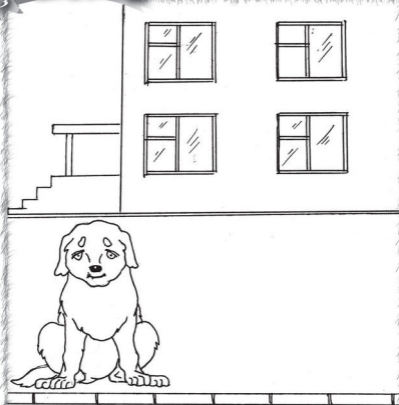
Гөлөг сүү рүү тонгойсон боловч долоосонгүй. Энэ нь Сацралыг айхавтар хүнд байдалд оруулсан аж. Түүнийг "Юу хэрэгтэй байгаагаа хэлээч дээ?" гэж шивнэхэд хүргэжээ. Шивнэх яах вэ, бодох л чухал! Тэгээд бодож бодож Банхартаа найз зурахаар шийдлээ. Яг өөртэй нь чацуу, гэхдээ арай л өөр бяцхан гөлөг зуржээ.

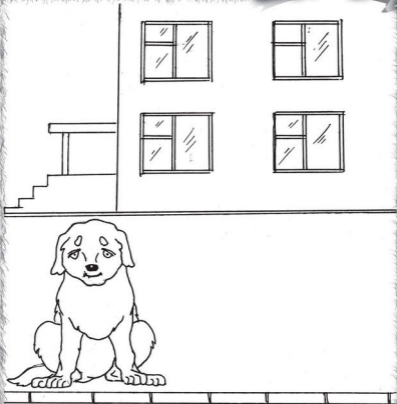
Хоёр гөлгийг найзлан хөөцөлдөх юм бодсон тэгсэнгүй.
 Банхар аанай л уйтгарласаар. Тэр охиноос ямар нэг юм
 хүсэн харсаар л байх бөлгөө. Охин дахиад л бодол болов.
 Өөрийгөө түүн дээр аваачих арга олтлоо бодолд автжээ.
 Тэгээд өөрийгөө гөлөгнийхөө дэргэд очуулан зурав.

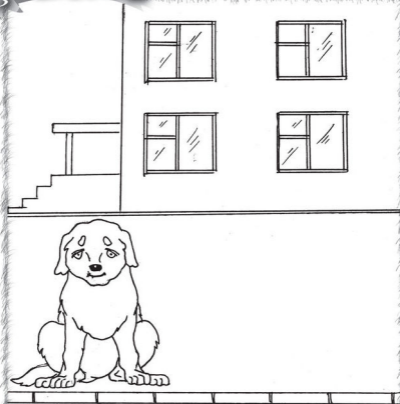
Даанч Банхар зурган Сацралыг тоож ч харсангүй. Зураачийг л ширтээд байх юм. Тэгэхээр нь гөлгийг зурган хүүхдэд тэврүүлчэв.

Бас л нэмэргүй. Сацрал өөрийнхөө гэр доторх тавилгыг гөлөг тойруулан зурж гарлаа. Банхараа гэртээ авчирч байгаа нь тэр. Гэтэл тэр нь гөлөг урьдын адил зурган гэр дотор тонгочин гүйсэнгүй ээ. Хивсэн дээр хэвтэх бөмбөгийг ч тоож харсангүй.

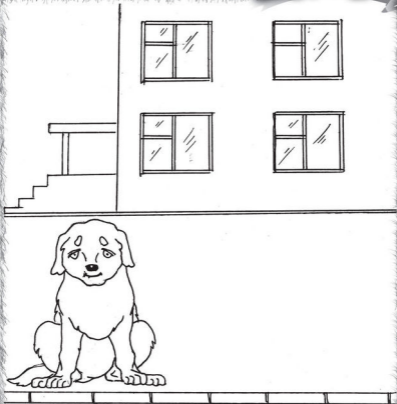

Энэ удаад харин охин хар үст найздаа гомдлоо. Тэр гөлгийг үтэр түргэн гадаа гаргаж зурав. Өндөр байшингуудын дунд шүү!

Эгээтэй л салхи шуурга зурж амжаагүй байтал охины толгойд нэгэн сайхан бодол харван орж ирлээ. Энэ нь түүний эхийг зурах явдал байв.

Хар үст ээжээ харан баярлахдаа урд хоёр хөлөө дээш өргөн дэвхцэв. Ээж нь түүнийг холоос үнэрлэнхэн угах нь тэр ээ.

Сацрал охин зурсан зургаараа үзэсгэлэн гаргасан нь бусдад их таалагджээ. Ялангуяа эцэг эх нь туйлын баяртай байцгаав. Сацралтай зэрэгцээд зурган адал явдалд оролцсон чи ч гэсэн "мундаг хүүхэд" шүү!

Дэлхийн банктай хамтран хэрэгжүүлж буй
«Хөдөөгийн боловсролыг дэмжих
(READ) төсөл»-ийн хүрээнд хэвлэв.
Худалдахыг хориглоно.